

Številka: 322-09-2/2019/2
Ljubljana, 8. 11. 2019

Predlog

Državni svet Republike Slovenije je na 23. seji 13. 11. 2019, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09, 101/10, 6/14 in 26/15), obravnaval Vprašanja državnega svetnika Branka Tomažiča glede izgradnje sežigalnice za živalske stranske proizvode v Sloveniji ter na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo, 95/05 – odl. US, 21/12 – ZFDO-F in 81/18 – odl. US) sprejel naslednji

S K L E P:

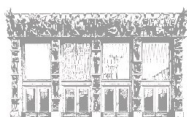
Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanja državnega svetnika Branka Tomažiča in predlaga Ministrstvu za okolje in prostor ter Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, da vprašanja proučita in nanje odgovorita.

Vprašanja državnega svetnika Branka Tomažiča se glasijo:

- 1. Ali so bile v zadnjih letih opravljene analize glede ekonomske upravičenosti trenutnega sistema ravnanja z živalskimi stranskimi proizvodi (klavničnimi odpadki in kadavri) v Sloveniji in kakšni so bili njihovi rezultati?**
- 2. Ali so bile v zadnjih letih opravljene analize glede učinkov gradnje morebitne izgradnje sežigalnice z energetske predelavo za živalske stranske proizvode (klavnični odpadki in kadavri) in kakšni so bili izsledki omenjenih analiz?**
- 3. Zakaj v Sloveniji še nimamo sežigalnic z energetske predelavo omenjenih odpadkov?**

Obrazložitev:

Živalski stranski proizvodi (v nadaljevanju: ŽSP) nastanejo ob zakolu ali poginu živali oziroma ob predelavi proizvodov živalskega izvora. To so lahko cela telesa ali le deli živali, proizvodi živalskega izvora ali drugi proizvodi, ki so pridobljeni iz živali in niso namenjeni prehrani ljudi. V primeru nepravilne rabe ali odstranitve lahko predstavljajo tveganje za zdravje ljudi in živali ter okolje, zato so pravila za ravnanje z njimi predpisana tako v zakonodaji Evropske unije kot tudi v slovenski nacionalni zakonodaji. ŽSP se predeluje na več načinov. V Sloveniji se odpadki predelajo v kostno moko, ki se nato sežge v tujini, saj pri nas ni ustreznih sežigalnic za omenjene odpadke. V drugih državah članicah Evropske unije živalske stranske

proizvode sežigajo v lastnih sežigalnicah, pri čemer omenjeni objekti za termično obdelavo odpadkov zagotavljajo tudi energetska izrabo (tak primer predstavlja npr. sežigalnica na Dunaju).

Glede na to, da so stroški trenutnega sistema obdelave živalskih stranskih proizvodov s predelavo v kostno moko, ki se sežge v tujini, visoki, je smiselno analizirati tako ekonomsko upravičenost veljavnega sistema ravnanja s stranskimi živalskimi proizvodi v Sloveniji kot učinke morebitne izgradnje sežigalnice z energetska predelavo za omenjene odpadke. Na podlagi omenjenih analiz je namreč moč najti razloge za ohranitev ali spremembo obstoječega sistema ravnanja s stranskimi živalskimi proizvodi v Sloveniji in argumente, ki utemeljujejo izgradnjo sežigalnic z energetska predelavo omenjenih odpadkov v Sloveniji.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za okolje in prostor ter Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, da vprašanja proučita in v skladu s četrtem odstavkom 98. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09, 101/10, 6/14 in 26/15) nanje v roku 30 dni odgovorita.